

ที่ ทส 0303/19

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

4 มกราคม 2551

สวค. 1/11
วันที่ 7/2/51
เวลา 19.15 น.

เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
และเอเชียตะวันออก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/8737 ลงวันที่ 4 มิถุนายน 2550

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก (Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation) จำนวน 70 ชุด
2. ปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Bangkok Declaration on Environment and Health) จำนวน 70 ชุด

1. เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 เห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอทั้ง 3 ข้อ คือ

1) เห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงวันจัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสและการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2550 จากเดิมกำหนดไว้เป็นวันที่ 7-8 ธันวาคม 2549 เป็น 8-9 สิงหาคม 2550

2) เห็นชอบร่างกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ที่ได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกระทรวงการต่างประเทศ

3) เห็นชอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจเต็มในการลงนามรับรองกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ในการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

/ และให้รัฐมนตรีว่าการ...

และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกในประเด็นปลีกย่อยได้ตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

2. ผลการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เณลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

2.1 การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก กำหนดให้มีการจัดประชุม ทุก 3 ปี และเวียนจัดการประชุมในกลุ่มประเทศสมาชิก ประกอบด้วย 14 ประเทศ ได้แก่ เนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศมองโกเลีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และกำหนดให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกทุกปี ซึ่งการประชุมครั้งนี้มีผู้แทนกระทรวงสิ่งแวดล้อมและกระทรวงสาธารณสุขในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสและระดับรัฐมนตรีจาก 14 ประเทศดังกล่าวเข้าร่วมประชุม

2.2 การประชุมรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 การประชุมวันที่ 8 สิงหาคม 2550 เป็นการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก โดยมี นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นประธาน และนาย Shin Boo Nam ผู้แทนประเทศเกาหลี ทำหน้าที่เป็นรองประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาให้ความเห็นในร่างกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก และกรอบความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ใน 6 สาขา คือ

- 1) คุณภาพอากาศ (Thematic Working Group on Air Quality)
- 2) น้ำ สุขอนามัย และการสุขาภิบาล (Thematic Working Group on Water Supply, Hygiene and Sanitation)
- 3) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (Thematic Working Group on Solid and Hazardous Waste)
- 4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย (Thematic Working Group on Toxic Chemicals and Hazardous Substances)
- 5) การเปลี่ยนแปลงภาวะอากาศโลก การลดลงของชั้นโอโซน และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ (Thematic Working Group on Climate Change, Ozone Depletion and Ecosystem Changes)

6) การวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Thematic Working Group on Preparedness and Response in Environmental Health Emergency)

ผู้แทนคณะทำงานวิชาการในแต่ละคณะได้นำเสนอร่างแผนปฏิบัติการต่อที่ประชุม และมีการหารือเพื่อเตรียมการในการรับรองร่างกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก (Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation) รวมถึงข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามร่างกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการและความก้าวหน้าในการดำเนินงานศึกษาวิจัยด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก

2.2.2 การประชุมวันที่ 9 สิงหาคม 2550 เป็นการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก โดยกราบทูลเชิญศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานเปิดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก และทรงเป็นประธานการเสวนา โดยมี Professor Sir Gordon Conway, Professor Dr. Margaret Liu, M.D. ร่วมเสวนา และ Professor Dr. Nay Htun เป็นผู้ดำเนินรายการ

สำหรับการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก มีนายวัลลภ ไทยเหนือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นประธาน ที่ประชุมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับรองร่างกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก และที่ประชุมได้มีการเสนอความก้าวหน้าแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของแต่ละประเทศที่ได้เริ่มมีการประสานงานระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงสิ่งแวดล้อม การดำเนินการจัดทำร่างแผนด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (National Environmental Health Action Plans: NEHAP) และมีการจัดตั้งคณะทำงานวิชาการระดับประเทศสำหรับ 6 สาขา เพื่อพิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการนำไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณารับรองกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก (Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation) (สิ่งที่ส่งมาด้วย 1) และได้มีการรับรองปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Bangkok Declaration on Environment and Health) (สิ่งที่ส่งมาด้วย 2) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมกับสาธารณสุขทั้งในระดับประเทศและทั้งสองภูมิภาคที่ถือเป็นกลไกสำคัญในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ ปรับปรุงกรอบนโยบายและกฎหมายในระดับประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการบูรณาการกลยุทธ์ กฎหมาย และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

3. ประเด็นเสนอเพื่อทราบ

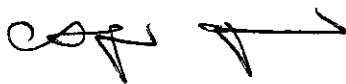
ผลที่ได้จากการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

3.1 ได้มีการรับรองกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก และพันธกรณีที่ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมและอนามัยให้ดีขึ้น และใช้กฎบัตรเป็นเครื่องมือในการประสานความร่วมมือ โดยมีปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของแต่ละประเทศเป็นกรอบการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.2 เป้าหมายในการจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก คราวหน้า ณ สาธารณรัฐเกาหลี ในอีก 3 ปีข้างหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายยงยุทธ ยุทธวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ

กองแผนงานและประเมินผล

โทร. 0 2298 2495

โทรสาร 0 2298 2471

**กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก – กรอบความร่วมมือ
(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)**

บทนำ

เมื่อพิจารณาถึงกรอบการปฏิบัติการระดับโลกที่กำหนดในแผนปฏิบัติการ 21 ในปี ค.ศ. 1992 (Agenda 21, 1992) แผนปฏิบัติโยฮันเนสเบิร์ก ปี ค.ศ. 2002 (Johannesburg Plan of Implementation 2002) และเป้าหมายพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (Development Goals of the United Nations Millennium Declaration) ยอมรับว่าสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่อาศัยมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพของเรา เห็นคุณค่าของการทำให้เกิดความมั่นใจในการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญ

เข้าใจว่าเด็ก ผู้สูงอายุและคนยากจนเป็นกลุ่มที่อ่อนไหว (Vulnerable) และได้รับผลกระทบมากที่สุดจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

ตระหนักว่าการปรับปรุงสภาวะการอนามัยสิ่งแวดล้อมและการทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขจัดความยากจน

ตระหนักว่าการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอยู่กับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการจัดลำดับความสำคัญจึงเน้นที่กิจกรรมในการป้องกันเรื่องเร่งด่วนที่ควรดำเนินการทันทีคือการประสานงานผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษาและสื่อมวลชน

ตระหนักว่าในการแก้ไขปัญหา ต้องการวิชาชีพที่หลากหลายและการมีมาตรการหลายสาขา ซึ่งต้องมีผู้เชี่ยวชาญทั้งทางวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนา สาขาการคลังและสาขาอื่นๆ

ตระหนักถึงคุณลักษณะเฉพาะ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความต้องการของภูมิภาค การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ การเติบโตของเมือง และการขยายตัวของประชากร และการแพร่กระจายของความยากจนอย่างรวดเร็ว

ยอมรับว่าประเทศในภูมิภาคนี้มีความเชื่อมโยงกันทางกายภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรน้ำและอากาศร่วมกัน

ตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยหลายประเด็นที่สามารถข้ามพรมแดนได้ และโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของประเทศ ชุมชน และปัจเจกชนเข้าด้วยกัน

คำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองชั้นโอโซน การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสารเคมีและของเสีย และความริเริ่มอื่นๆ นั้น มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย

ยอมรับกลวิธีในการป้องกันก่อนเกิดปัญหา (Precautionary approach) และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter's Pay Principle) และค่านิยมของการบริหารจัดการที่ดี (Norms of good governance) รวมทั้งการให้ประชาชนมีพันธะสัญญาและมีส่วนร่วม มีประสิทธิภาพ เสมอภาค โปร่งใสและมีความรับผิดชอบ

/ บันทึกว่า...

บันทึกว่าประเทศได้มีความพยายามอย่างหลากหลายทั้งในระดับประเทศและภูมิภาครัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ เนการาบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศมองโกเลีย สาธารณรัฐเกาหลี ประชุมร่วมกันเป็นครั้งแรก ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ได้ยอมรับกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเห็นชอบในหลักการ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ โครงสร้างที่กำหนดขึ้น บนพื้นฐานของพันธสัญญา ร่วมกันในการปฏิบัติการร่วมกันและปฏิบัติการของแต่ละประเทศ และเรียกร้องให้องค์การระหว่างประเทศ ให้การสนับสนุนการปฏิบัติการตามกฎบัตรนี้ด้วย

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายความว่ารวมถึงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความเสมอภาคทางสังคม เพื่อลดความยากจนส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และกระตุ้นให้เกิดภาคีและความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้

เราตระหนักว่าหากปราศจากการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย การพัฒนาจะถูกทำลาย หากไม่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการลดความยากจนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต จะทำให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมสุขภาพไม่ประสบผล

ดังนั้น วิสัยทัศน์ของเราคือการคุ้มครองและการเสริมสร้างสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาและนำไปสู่การลดความยากจน

เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ต้องมีความเข้าใจและกล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และบทบาทในการลดความยากจน

เราเชื่อว่าสิ่งที่กล่าวมาจะบรรลุด้วยกลวิธีในระดับประเทศ ที่มีการบูรณาการความพยายามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมรวมกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

เรายังเชื่อว่า ความพยายามในระดับประเทศในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองสุขภาพอนามัยอาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการพัฒนา และสภาวะสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประเทศใกล้เคียง ดังนั้น การเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในระดับภูมิภาค จึงมีความจำเป็นที่จะกล่าวถึงความสนใจร่วมกันและอุปสรรคของภูมิภาคนี้

2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ (Goals and Objectives)

วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งภายในประเทศ และภูมิภาค โดยการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกในการจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

/ โดยมีจุดมุ่งหมาย...

โดยมีจุดมุ่งหมายสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างกระทรวงที่รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งภายในประเทศและระหว่างภูมิภาค โดยการสร้างกลไกการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การพัฒนารอบนโยบายและกฎกติกาในระดับประเทศและภูมิภาค และการส่งเสริมการปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์และกฎกติกาด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการ

(1) บรรลุเป้าหมายเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ความยากจน ความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (United Nation's Millennium Development Goals: MDG) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(2) ทำให้เป็นสถาบันเพื่อบูรณาการการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ทั้งภายในประเทศ สมาชิกและระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ด้วยกลไกความร่วมมือที่กำหนดขึ้น และ

(3) ทำให้ประเทศต่างๆ สามารถประเมินลำดับความสำคัญของความเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม พัฒนาและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (National Environmental Health Action Plans: NEHAP) และเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีความคุ้มค่า

3. ลำดับความสำคัญของงานในช่วงปี 2550 – 2553 (Priorities for 2007-2010)

รัฐบาลควรระบุถึงผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิ่งแวดล้อมต่อไปนี้ เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาคและระดับโลก ได้แก่

- คุณภาพอากาศ (Air Quality)
  - น้ำสะอาด สุขอนามัยและการสุขาภิบาล (Water Supply, Hygiene and Sanitation)
  - ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (Solid and Hazardous Waste)
  - สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย (Toxic Chemicals and Hazardous Substances)
  - การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซน และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ (Climate Change, Ozone Depletion and Ecosystem Changes)
  - การวางแผน การเตรียมการและการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Contingency Planning, Preparedness and Response in Environmental Health Emergencies)
- ในการจัดลำดับความสำคัญ ประเทศต่างๆ ควรใช้เกณฑ์ต่อไปนี้
- พื้นที่ซึ่งก่อให้เกิดภาวะด้านสิ่งแวดล้อมหรือนำไปสู่การเกิดภาระโรค และการตายสูงสุด (Greatest burden of disease and mortality)
  - เกิดความเสี่ยงที่สำคัญ และข้อมูลด้านผลกระทบอาจจะยังไม่เพียงพอ
  - ประชากรกลุ่มที่อ่อนไหว (Vulnerable population groups)
  - ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในสภาพที่ถูกคุกคาม อันเนื่องมาจากอายุการใช้งานและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

/ ทั้งนี้...

ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ด้วย คือ การให้ความสำคัญกับการวางแผนโดยหลายภาคส่วน (Multisectoral planning) และการระดมชุมชน (Community mobilization) เน้นการยอมรับวิถีชีวิตที่ดี ด้านสุขภาพและมาตรการป้องกัน ตระหนักถึงความจำเป็นในการฝึกกำลังและการสร้างความร่วมมือทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

ส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การศึกษา การฝึกอบรม และ การศึกษาต่อเนื่อง

4. โครงสร้าง (Structure)

ในการปฏิบัติตามกฎบัตรนี้ จะต้องมีการสร้างการทำงาน เพื่อให้บรรลุความตั้งใจและวัตถุประสงค์ ที่กำหนดขึ้นตามเอกสารนี้

(1) เวทีระดับภูมิภาค (Regional Forum: RF)

รัฐมนตรีของกระทรวงสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศสมาชิกจะประชุมกันในเรื่องที่ ความร่วมมือของภูมิภาคทุก 3 ปี เพื่อ

- (1.1) สร้างแนวทางทิศทางเชิงยุทธศาสตร์และติดตามกำกับตามความร่วมมือนี้
- (1.2) มั่นใจว่ามีความต่อเนื่องในเชิงคุณภาพและความเชื่อมโยง ของประเด็นที่กำหนดเป็นเรื่องสำคัญ
- (1.3) ให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติการที่ได้เห็นพ้องต้องกันจากเวทีความร่วมมือนี้
- (1.4) กำกับกับการปฏิบัติการเพื่อบรรลุข้อตกลงที่เกิดขึ้นจากเวทีระดับภูมิภาค
- (1.5) ทบทวนกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และลำดับความสำคัญ

ที่กำหนดไว้ในกฎบัตร

(1.6) ทำให้มั่นใจการประสานงานระหว่างสมาชิก และภาคีร่วม ในการจัดลำดับความสำคัญ ที่ได้จากเวทีระดับภูมิภาค

(1.7) ทำงานด้วยความคำนึงถึงศูนย์กลางในระดับภูมิภาค ที่ทำหน้าที่ศูนย์ประสานงานของ ภูมิภาค เพื่อให้การสนับสนุนทางวิชาการแก่เวทีระดับภูมิภาค

ผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศจะได้รับเชิญในฐานะผู้เชี่ยวชาญในเวทีระดับภูมิภาคนี้

(2) คณะทำงานวิชาการ (Technical Working Groups: TWG)

แต่งตั้งคณะทำงานวิชาการชุดต่างๆ ในการกำหนดประเด็นสำคัญที่ต้องดำเนินการ นั้น จะต้องผ่านการพิจารณาและรับรองโดยเวทีระดับภูมิภาค

สมาชิกคณะทำงานวิชาการ มาจากประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ประธานของคณะทำงานจะได้รับการคัดเลือกจากรัฐบาลของประเทศสมาชิก สมาชิกอื่นอาจมาจากผู้แทนภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ประชาสังคม ศูนย์ระดับภูมิภาค สถาบัน หรือผู้เกี่ยวข้องกับโครงการริเริ่มจากภูมิภาคอื่นๆ และของโลก ที่ดำเนินการประเด็นเดียวกัน (Regional and Global Initiatives) อาจได้รับเชิญเป็นสมาชิกของคณะทำงานวิชาการด้วย

หน้าที่คณะทำงานวิชาการ กำหนดอยู่ในภาคผนวก

/ (3) คณะกรรมการ..

(3) คณะกรรมการที่ปรึกษา (Advisory Board)

คณะกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วยประธานของคณะทำงานวิชาการทุกคณะ และประธานและรองประธานของเวทีระดับภูมิภาค คณะกรรมการที่ปรึกษาจะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทบทวนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างอิสระ และทำให้เกิดความมั่นใจถึงการประสานงานระหว่างคณะทำงานวิชาการชุดต่าง ๆ เพื่อกำหนดประเด็นสำคัญของเวทีระดับภูมิภาค และประสานงานกับฝ่ายเลขานุการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นไปด้วยดี สำหรับการเตรียมการจัดประชุมเวทีระดับภูมิภาคครั้งต่อไป

(4) เลขาธิการ (Secretariat)

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme: UNEP) ทำหน้าที่เลขานุการร่วมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของเวทีระดับภูมิภาคและคณะทำงานวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการทั่วไป รวมทั้งรับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้

(4.1) รวบรวมข้อมูลจากประเทศสมาชิกในเรื่องที่มีความสำคัญและ/หรือเป็นความริเริ่มในด้านการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมภายในเอเชียหรือที่เกี่ยวข้องกับภายนอกภูมิภาค ซึ่งรวมทั้งเอกสารที่อยู่ในรูปที่ดึงมาใช้ได้และเผยแพร่ให้สมาชิกโดยทางอิเล็กทรอนิกส์

(4.2) ดูแลภาพรวมและติดตามการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนอื่นที่เทียบเท่าของประเทศสมาชิก โดยอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของประเทศสมาชิกในการจัดทำและการปฏิบัติการตามแผนด้วย

(4.3) สนับสนุนทางวิชาการและการบริหารจัดการให้แก่สมาชิกที่จัดกิจกรรมภายใต้ความริเริ่มนี้

(4.4) ช่วยเหลือเวทีระดับภูมิภาคในการจัดหาแหล่งทรัพยากรสำหรับการปฏิบัติการและการขยายงานของประเทศสมาชิก

5. สิทธิและหน้าที่ (Entitlements and Responsibilities)

ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตสูงสุด เข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจ

ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน บัณฑิตเอกชน ภาคธุรกิจเอกชน หรือองค์กรภาคี ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำ ต้องประเมินผลกิจกรรมและปฏิบัติในลักษณะที่เป็นไปเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศวิทยา ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาคและระดับโลก

/ หน่วยงานภาครัฐ...

หน่วยงานภาครัฐทั้งหมดทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ควรกำหนดนโยบายในลักษณะเชิงรุก และให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงที่รับผิดชอบด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญ ทำให้เกิดการตัดสินใจ และทำงานร่วมกันเพื่อจัดทำและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือแผนที่เทียบเท่า

หน้าที่ของหน่วยงานและองค์กรภาครัฐ ต้องป้องกันประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ และทำให้ประชาชนสามารถปกป้องคุ้มครองตนเองได้ หน่วยงาน/องค์กรเหล่านี้ต้องมีความรับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและระบบควบคุมสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ และเลือกใช้มาตรการที่มีความคุ้มค่าและมีความเป็นไปได้ในการจัดการความเสี่ยงและจัดหาทรัพยากรที่จำเป็น รวมทั้งทำให้มั่นใจว่าการกระทำใดๆ ในพื้นที่ไม่มีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยในพื้นที่นั้นๆ พื้นที่อื่น ประเทศอื่นหรือภูมิภาคและต่อโลก

ภาคเอกชน ต้องรับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงจากการประกอบการธุรกิจ ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ใช้มาตรการลดความเสี่ยง โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ในการป้องกัน การปฏิบัติเพื่อควบคุมมลพิษ และการลงทุนในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสะอาด ภาคเอกชนต้องมีความรับผิดชอบต่อการประกอบกิจการและสินค้าที่มีผลกระทบและบูรณาการเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนินธุรกิจด้วย

สื่อมวลชน มีบทบาทหลักประการหนึ่งในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา พัฒนาค่านิยม และมุมมองที่สร้างสรรค์ ซึ่งผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองสุขภาพ หากสื่อมวลชนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลในเวลาที่เหมาะสมเพียงพอ ถูกต้อง จะทำให้มีการสื่อสารกับประชาชนได้อย่างทันเวลาและมีความรับผิดชอบ

องค์กรพัฒนาเอกชน มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สร้างความตระหนัก ดำเนินโครงการ สร้างภาคี เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนกับภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความร่วมมือกันทำงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและคุ้มครองสุขภาพ

ประเทศสมาชิกและองค์กรภาคีในภูมิภาค มีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม และในทางกลับกัน ต้องกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญกับประเทศสมาชิกด้วย

6. ยุทธศาสตร์ (Strategies)

เพื่อการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่หลากหลายในการทำงาน

ต้องมีนโยบายเพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม เพื่อการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการบัญญัติกฎหมายเพื่อบังคับใช้และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ มาตรฐานที่กำหนดขึ้น ต้องกำหนดจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ และต้องทบทวนเป็นระยะ เพื่อผนวกความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ

/ ในการกำหนด...

ในการกำหนดประเด็นสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ข้ามพรมแดนได้ และเพื่อลดการทิ้งและการขนถ่ายเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ ที่ทำลายสิ่งแวดล้อมจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่ง ควรกำหนดมาตรฐานและนโยบายที่สอดคล้องกัน

ให้ความสำคัญกับกลวิธีในการป้องกันมากกว่าการรักษา โดยการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เทคโนโลยีที่สะอาด เหมาะสม และคุ้มค่า ยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการผลิตและการใช้ที่ยั่งยืน ในการดำเนินการนี้ควรให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและการบำรุงรักษาสังถุนายความสะอาด ระบบ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่มีอยู่

ส่งเสริมภาคีรัฐ-เอกชน เช่น การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระตุ้นให้ลดปริมาณของเสียการนำมาใช้ใหม่ และการรีไซเคิล

ส่งเสริมการให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี โดยใช้การสื่อสารความเสี่ยง การให้ความรู้และมาตรการอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพ

ต้องผนวกเรื่องความเสี่ยงและผลกระทบต่อสุขภาพเข้าไปในระบบประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ควรศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค เพื่อเป็นฐานของการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติการ

มาตรการทางกฎหมายต้องส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์และเครือข่ายทางสังคม การเก็บค่าธรรมเนียมผู้ใช้ (User fees) ภาษีผู้ก่อมลพิษ (Pollution charges) และเครื่องมือการตลาดอื่นๆ (Market-based instrument) เพื่อเป็นแรงจูงใจในการลดมลพิษและความเสี่ยงต่อสุขภาพ ควรใช้ทุนทางสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อส่งเสริมผู้ที่มีความสมัครใจในการส่งเสริมการปรับปรุงด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ต้องดำเนินการด้านการประเมินทางเศรษฐศาสตร์จากผลกระทบของความเสื่อมโทรมสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพอนามัย และการประเมินผลประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติการหรือมาตรการที่ปฏิบัติ เพื่อเสนอผู้มีอำนาจตัดสินใจและประชาชนทั่วไป เพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นต่อผลกระทบที่แท้จริงจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

เปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแรงกดดันให้ผู้ก่อมลพิษปฏิบัติตามกฎหมาย และเพื่อให้รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ ขณะเดียวกันให้การยกย่องเชิดชูผู้ที่ปฏิบัติได้ดี เพื่อกระตุ้นให้มีการปฏิบัติยิ่งขึ้น

ทำให้ระบบข้อมูลมีความเข้มแข็ง และทำให้ข้อมูลเหล่านี้เข้าถึงได้และมีการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศด้วย ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างระบบเฝ้าระวังและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีข้อมูลเหล่านี้ เช่น คุณภาพสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย มาตรฐาน ประสิทธิภาพของนโยบายและมาตรการที่ดำเนินการ ในการประเมินยุทธศาสตร์ที่ใช้ควรขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง และกรณีจำเป็น อาจมีการทบทวนยุทธศาสตร์ตามผลการประเมินที่ได้รับ

/ ตระหนักว่า...

ตระหนักว่าการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ต้องการการมีส่วนร่วมในวงกว้าง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษา ผู้ใช้แรงงาน สื่อมวลชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องมีบทบาทในการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางแก้ไข ปัญหา และในกระบวนการมีส่วนร่วมนั้น ต้องทำให้เกิดความเป็นเจ้าของและเกิดพันธะสัญญาาร่วมกัน

เพิ่มขีดความสามารถให้ประเทศต่างๆ รวมถึงเรียนรู้ที่ผ่านมาและความรู้ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการวางแผน การเตรียมการและการตอบสนองต่อพิบัติภัย โดยให้ความสำคัญกับการติดตั้งระบบเตือนภัยล่วงหน้า

ต้องส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการในทุกระดับ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามแนวทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อการแก้ไขปัญหาของประเทศ ของโลกและของท้องถิ่น

7. ทิศทางข้างหน้า (The Way Forward)

- (1) ประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกควรดำเนินการดังนี้
  - ดำเนินกิจกรรมที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อระบุหรือแก้ไขความเสี่ยงของสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสุขภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติตามข้อตกลงของโลกและของภูมิภาคจะบรรลุผล เช่น เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (MDGs)
  - จัดตั้งและ/หรือทำให้คณะทำงานวิชาการมีความเข้มแข็งขึ้น รวมทั้งประสานกลไกหรือกระบวนการในระดับประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างความเข้มแข็ง การแลกเปลี่ยนข้อมูล เทคโนโลยี ทรัพยากร และการเรียนรู้
  - จัดทำและปรับปรุงปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนเทียบเท่าเป็นระยะ และทำให้มั่นใจว่าจะมีการปฏิบัติตามแผน เพื่อให้มีการกำหนดความสำคัญของประเด็นอนามัยสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
  - สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย เพื่อให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม
  - ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ และภูมิภาคอื่น และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ในประเด็นอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ข้ามพรมแดน ประเด็นของภูมิภาคหรือในโลก โดยเน้นความสำคัญกับประเด็นที่ระบุในเวทีความร่วมมือนี้
  - ชี้นำให้มีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับหน่วยงานสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขภายในประเทศอย่างเพียงพอ
  - ทำให้มั่นใจว่ากฎบัตรที่ผ่านการรับรองจากการประชุมนี้ ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลทั้งภายในประเทศและภายในภูมิภาค ด้วยภาษาที่ใช้ในภูมิภาคนี้

/ (2) องค์กรระหว่างประเทศ...

(2) องค์การระหว่างประเทศ ควรมีบทบาทในการ

- สนับสนุนความคิดริเริ่มนี้ โดยการสนับสนุนทางวิชาการ งบประมาณ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญอย่างเหมาะสม
- สนับสนุนการพัฒนา และการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนเทียบเท่า
- ประสานและให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเสริมพลังซึ่งกันและกัน ป้องกันความซ้ำซ้อน และลดการใช้ทรัพยากร
- ทำให้มั่นใจว่าจะเกิดการประสานงานอย่างแท้จริงกับกระบวนการระหว่างประเทศที่มีอยู่

(3) ประเทศและองค์กรภาคี ต้องทำงานให้กว้างขวางที่สุดเพื่อให้เกิดการยอมรับกฎบัตรนี้ และทำให้มั่นใจว่าจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(4) รัฐมนตรีรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกจะพบกันภายใน 3 ปี เพื่อประเมินความก้าวหน้าในระดับประเทศและภูมิภาค และเพื่อให้ความเห็นชอบต่อการปฏิบัติการพิเศษเพื่อลดการคุกคามจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ โดยเร็วที่สุดที่จะทำได้

.....

ภาคผนวก

กรอบการทำงานของคณะทำงานวิชาการ (Thematic Working Groups: TWG)

ในการสนับสนุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเวทีความร่วมมือของภูมิภาค คณะทำงานวิชาการมีความรับผิดชอบ ดังนี้

1. การบริหารจัดการความรู้และการสนับสนุนทางวิชาการ (Knowledge Management and Technical Support)

- สนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ด้านข้อมูล บทเรียน และตัวแบบที่ดี
- ให้การสนับสนุนด้านวิชาการให้กับสมาชิก เพื่อให้เข้าถึงผู้เชี่ยวชาญ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2. การรายงานความก้าวหน้าต่อเวทีระดับภูมิภาค (Progress report to the Regional Forum)

- เห็นชอบต่อตัวชี้วัดหลักด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Core Environmental Health Indicators) ตามประเด็นที่กำหนดโดยคณะทำงาน
- จัดทำสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน (Baseline) สำหรับเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการดำเนินงาน
- รวบรวม/สังเคราะห์ความก้าวหน้าและผลกระทบของอนามัยสิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาค

3. ประสานงานและให้ความรู้และข้อมูล (Coordination and advocacy)

- ให้ความรู้และข้อมูลสิ่งที่เป็นข้อเสนอแนะของเวทีระดับประเทศ
- สนับสนุนการบูรณาการประเด็นสำคัญที่กำหนดไว้ในระดับภูมิภาคให้อยู่ในแผนของประเทศ
- แนะนำแนวทางในการนำกิจกรรมที่มีอยู่ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ของแผนของประเทศและเวทีระดับภูมิภาค
- ส่งเสริมการประสานประเด็น (ที่มีความเฉพาะเจาะจง) ที่หลากหลายของประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ให้เป็นกิจกรรมของประเทศและภูมิภาค
- เผยแพร่ข้อมูลกิจกรรมที่ดำเนินการและผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. สนับสนุนทรัพยากร (Resource Mobilization)

- จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมเพื่อสนับสนุนงบประมาณและสิ่งสนับสนุนอื่นๆ
- ประสานกับฝ่ายเลขานุการฯ ในการระบุแหล่งทรัพยากร (รวมถึงองค์กรภาคี) ในการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ

.....

World Health Organization

Regional Initiative on Environment and Health

United Nations Environment Programme

MF1/4

English Only

**Ministerial Regional Forum
on Environment and Health
in Southeast and East Asian Countries
9 August 2007, Bangkok, Thailand**

Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation

PREAMBLE

Considering the global framework for action provided by Agenda 21 of 1992 United Nations Conference on Environment and Development, the Johannesburg Plan of Implementation of 2002 World Summit on Sustainable Development and Millennium Development Goals of the United Nations,

Recognizing that the environment in which we live greatly affects our health¹,

Acknowledging the importance of ensuring the protection of human health and the environment,

Understanding that children, the elderly and the poor are among the most vulnerable to and suffer most from environmental deterioration,

Conscious that improving environmental health and ensuring sustainable economic growth are key components of poverty reduction,

Realizing that the maintenance of health and well-being depend on environmental quality and sustainable development;

Underlining the importance and cost-effectiveness of giving priority to preventive action,

Conscious of the urgency to take immediate coordinated action involving all relevant government agencies, organizations from the private sector, civil society, academia and media,

Aware that solutions require inter-disciplinary and cross-sectoral interventions with experts from physical and natural sciences, health and social sciences, development, finance and other fields,

Realizing the specific characteristics, cultural diversity and needs of the region, notably its unprecedented economic development, rapid urbanization and population growth and widespread poverty,

Admitting that nations in the region are physically interconnected by shared bodies of water and air,

---

¹ The World Health Report 2002, Reducing Risks, Promoting Healthy Life, WHO

Mindful that many environmental and health issues are transboundary in nature and that globalization has highlighted the interdependence of nations, communities and individuals,

Keeping in mind existing international agreements on the protection of the ozone layer, climate change, biodiversity conservation, the management of chemicals and wastes and other initiatives related to environment and health,

Mindful of the precautionary approach and guided by the polluter pays principle and the norms of good governance including civic engagement and participation, efficiency, equity, transparency and accountability,

Taking note of the various efforts being undertaken by various countries at the national and regional levels,

The Ministers responsible for the Environment and Health of the Southeast Asian countries of Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand and Viet Nam and the East Asian countries of China, Japan, Mongolia and the Republic of Korea, meeting together for the first time at Bangkok on 9 August 2007, have adopted the attached Charter of the Regional Forum on Environment and Health; have agreed upon the principles, vision, goals and objectives, strategies and structures set forth therein as the basis for their joint commitment to collective and individual country actions and call upon their international partners to support the implementation of this Charter.

I. VISION

Sustainable development encompasses nurturing of the environment, enhancing economic growth and social equity to reduce poverty, promoting the health and well-being of people and encouraging partnerships and cooperation among various stakeholders and countries in the region.

We recognize that without environmental and health protection development will be undermined. Without economic growth, which is essential to poverty reduction and improving the quality of life, protection of the environment and the promotion of health will also fail.

Thus, our vision is to safeguard and enhance health and the environment, thereby promoting the development that reduces poverty.

For that to be possible, the interplay of health and environment and their role in poverty reduction needs to be understood and addressed.

We believe this will be achieved by a national approach that integrates the efforts of various stakeholders in preserving the environment with the protection of human health and well-being.

We also believe that national efforts for environmental preservation and health protection may be affected by development activities and the environmental and health conditions in neighbouring countries. Thus, greater regional partnership and cooperation are needed to address common interests and threats to the region.

II. GOALS AND OBJECTIVES

The general objective of this regional initiative is to effectively deal with the environmental health problems within countries and among themselves by increasing the capacity of Southeast and East Asian countries on environmental health management.

It aims to strengthen the cooperation of the ministries responsible for environment and health within the countries and across the region by providing a mechanism for sharing knowledge and experiences, improving policy and regulatory frameworks at the national and regional level, and promoting the implementation of integrated environmental health strategies and regulations.

Specifically, this initiative aims to assist countries to:

- (1) effectively and efficiently achieve their targets on Health, Environmental Sustainability, Poverty, and Global Partnership for Development under the United Nation's Millennium Development Goals (MDG);
- (2) institutionalize the integrated management of environmental health at all levels within each participating country and among the Southeast and East Asian countries through the setting up of a coordinative institutional mechanism; and
- (3) enable countries to assess priority environmental health risks, develop and implement cost-effective National Environmental Health Action Plans (NEHAP) and disseminate the same to the various stakeholders.

III. PRIORITIES FOR 2007–2010

Governments should address the health impacts and implications of the following priority areas of environmental concern at the local, national, regional and global levels:

- Air quality
- Water supply, hygiene and sanitation
- Solid and hazardous waste
- Toxic chemicals and hazardous substances
- Climate change, ozone depletion and ecosystem changes
- Contingency planning, preparedness and response in environmental health emergencies

In addressing these priorities, countries can be guided by the following criteria:

- areas where environmental conditions create or tend to create the greatest burden on disease and mortality;
- emerging significant risks where impact information may not yet be fully available;
- vulnerable population groups; and
- environmental management systems under the threat of deterioration due to aging and environmental degradation.

The importance of multisectoral planning and community mobilization should be kept in mind. The adoption of healthy lifestyles and other preventive measures should be underscored. The need for joint efforts and regional and international cooperation should be acknowledged.

Capacity building, information dissemination, education, training and further studies should be promoted.

IV. STRUCTURE

The implementation of this Charter will require the formation of an organizational structure to achieve the intent and objectives laid out in this document.

(1) Regional Forum -

The Ministers of the Environment and Health agencies of the member countries will meet in a Regional Forum which is held within every three years. The Forum shall:

- (a) provide overall guidance to strategic directions and supervision of the initiative;
- (b) ensure the continued quality and relevance of the thematic focus of the initiative;
- (c) formulate recommendations on the implementation of the consensus established by the Forum;
- (d) oversee the implementation of agreements reached during the Regional Forum;
- (e) review activities in terms of consistency with the principles, goals and objectives and priorities defined in this Charter;
- (f) ensure better coordination among member countries and partner agencies in addressing the priorities identified during the Regional Forum; and

- (g) work with existing recognized regional centres as regional collaborating centres for excellence to provide technical support to the Forum.

International partners will be invited to serve as resource persons to the Regional Forum.

(2) Thematic Working Groups –

Thematic Working Groups (TWG) on specific priority issues will be created. The topics to be tackled will be discussed and approved as regional priorities during the Regional Forum.

Members of each TWG will come from member countries concerned with a specific issue or have expertise which can be shared to benefit other members. A Chair of each TWG will be selected from government agencies of member countries. Representatives from the private sector, academe, civil society, regional centres, institutions, other regional and global initiatives tackling a particular priority issue may also be invited to become part of the TWG. Attached as Annex A are the terms of reference of the TWG.

(3) Advisory Board –

An Advisory Board, composed of the Chairs of TWGs and the Chair and Vice Chair of the Regional Forum, will be established. The Advisory Board will meet regularly to review independently scientific information and ensure better coordination among the TWGs in addressing the priorities identified by the Regional Forum and to cooperate with the secretariat in fulfilling its responsibilities in preparing for the next Regional Forum.

(4) Secretariat -

The WHO and UNEP will serve as the joint Secretariat to support the operations of the Regional Forum and the TWGs. The Secretariat will provide day-to-day management of this regional initiative and will be responsible for:

- (a) collecting information from member countries on significant and/or innovative initiatives related to environmental health management within Asia or where relevant outside the Region, which will include documenting the information in an easily retrievable manner and disseminating it to members through electronic updates;
- (b) maintaining an overview and monitoring the implementation of NEHAPs or equivalent plans developed by member countries to facilitate exchange of experiences among its members during the formulation and implementation of such Action Plans;
- (c) providing technical and administrative support to members who are organizing events that take place under the umbrella of the initiative; and
- (d) assisting the Regional Forum in resource mobilization for implementing and expanding activities of its member countries.

V. ENTITLEMENTS AND RESPONSIBILITIES

Every individual is entitled to an environment that permits the achievement of the highest possible quality of life and access to information and participation in the entire decision-making

process.

All parties, be they government, nongovernmental organizations (NGO), media, individuals, the private sector or partner agencies, are accountable for their actions and should evaluate their activities and implement them in a manner that protects people's health and the health of ecosystems. They should actively share information and contribute their resources to the protection of the environment and health at the local, national, regional and global level.

All government agencies, both national and local, should provide a policy that proactively engages others on more effectively addressing environmental health issues. The ministries responsible for health and environment should share information and expertise, make collaborative decisions and work together towards the development and implementation of their NEHAPs or equivalent plans.

It is the duty of government agencies and authorities to protect people in their area and enable them to protect themselves. Authorities are responsible for assessing environmental health risks and environmental management systems within their area and should choose the most cost-effective and affordable interventions to manage those risks and provide the necessary resources to do so. They should also ensure that activities undertaken within their jurisdiction do not damage the environment and be accountable for environment and health of their constituents, other areas, the nation, the region and the world.

The private sector is responsible for assessing the risks commercial ventures impose on the environment and people's health and for adopting measures to minimize them by prioritizing sound preventive strategies, implementing pollution control and investing in research to develop cleaner technologies. They are accountable and liable for any adverse consequences of their operations and products and should integrate corporate social responsibility into their operations.

The media plays a key role in creating awareness about environmental health problems and their solutions, developing values and a constructive outlook that fosters public vigilance towards environmental preservation and health protection. If the media are given access to newsworthy, detailed and accurate information, they can communicate such issues to the general public in a timely and responsible manner.

Nongovernmental organizations play a critical role in disseminating information, raising public awareness, implementing projects and brokering partnerships which encourage communities, governments and the private sector to work together towards environment and health protection.

Countries and partner agencies of this regional initiative are entitled to access available information on environmental health and are, in turn, encouraged to share information and expertise with the other members.

VI. STRATEGIES

To protect health and the environment a comprehensive range of strategies need to be adopted.

Policies which protect and enhance the environment to improve the living conditions and quality of life of the people need to be put in place through enforceable legislation and other legal instruments. Standards should be based on the best available scientific information and be regularly reviewed to account for new knowledge and emerging technologies.

To address the transboundary nature of some environmental and health issues and to minimize the dumping and transferring of environmentally damaging technologies and products from one country to another, the harmonization of standards and policies should be explored.

Priority should be given to preventive rather than curative approaches through the promotion of healthy behavior and cleaner, appropriate and cost-effective technologies, the adoption of environmental management systems and the promotion of sustainable production and consumption. In this regard, the importance of proper operation and maintenance of existing facilities, plants, equipment and devices should be recognized.

Public-private sector partnerships, such as investment in the provision of essential infrastructure, should be promoted to build on the strengths of each sector to more effectively deal with environmental health issues.

Environment-friendly technologies and products should be promoted while reduction, reuse and recycling of waste materials should be encouraged.

The importance of a healthy lifestyle and personal hygiene should be promoted through effective risk communication, education and other interventions.

Risks and impacts on health should be made an integral part of the environmental impact assessment system.

More studies showing the links between the environment and health should be undertaken at both the national and regional levels as basis for policy and action.

Regulatory tools should be complemented with the use of economic instruments and social networks. User fees, pollution charges and other market-based instruments should be adopted to provide an economic incentive for reducing pollution and risks to public health. The community's social capital and corporate social responsibility should be used where appropriate to enhance their voluntary contributions to the improvement of health and the environment.

More work should be done on the economic valuation of the adverse impacts of environmental degradation on health as well as the benefits of the preventative and corrective actions undertaken to give decision-makers and the public a better understanding of the real costs of damaging the environment.

Public disclosure of environmental performance pressures polluters to comply and governments to enforce existing laws and regulations while recognizing good performers and encouraging them to do better is a strategy which should be more widely explored.

Existing information systems should be strengthened and output made more accessible and shared among countries. For this, an effective monitoring and evaluation system should be set up that provides information on such matters as environmental quality, health impacts, standards and the effectiveness of policies and measures adopted. The evaluation of strategies should be based on relevant indices and if necessary, revised based on the evaluation.

Recognizing that successful and effective environmental health management requires the involvement of a large number of government departments, organizations from the private sector, civil society, academia, labour and media, all stakeholders should be actively engaged in

identifying problems and finding solutions, and in the process, building ownership and commitment.

Capacity building of countries, including the use of lessons learned and best available knowledge, should be pursued.

Special attention should be paid to contingency planning and disaster preparedness and response, with priority given to setting up early warning systems.

Technical cooperation should be promoted at every level to support the implementation of national and international environmental health guidelines, to cope with national and global issues and local concerns.

VII. THE WAY FORWARD

(1) Member countries of the Southeast and East Asian Region should:

- undertake the best possible actions available to address and eventually reverse the trend of environmental degradation and its negative impact on health to ensure the implementation of global and regional agreements such as the MDGs;
- establish and/or strengthen existing interagency and multisectoral technical working groups and national coordination mechanisms/processes and link them with other countries in the region to facilitate capacity building, the exchange of information, technology, resources and learning;
- prepare and regularly update a NEHAP or equivalent plans and ensure its implementation so that priority environmental health issues in the country are effectively addressed;
- build the capacity of various stakeholders to enable their mobilization in support of the implementation of the NEHAP;
- strengthen collaboration among themselves and other regional and global intergovernmental bodies on transboundary, regional and global environmental health issues, including attendance at the Regional Forum;
- strongly advocate for adequate budgets and resources for the environment and health sectors within their countries;
- ensure that this Charter adopted at this meeting is widely disseminated within each country and across the Region in the languages of the Region.

(2) International partner organizations are encouraged to:

- support this regional initiative by providing appropriate technical and financial assistance, information sharing and expertise;
- support the development and implementation of NEHAP and equivalent plans;
- intensify coordination and cooperation among themselves to build synergies, prevent duplication and optimize the use of resources.

- ensure proper coordination with existing intergovernmental processes.
- (3) Countries and partner organizations should work for the widest possible endorsement of this Charter to ensure the attainment of its objectives.
- (4) Ministers responsible for the Environment and Health of Southeast and East Asian countries should meet again within three years to assess both national and regional progress and to agree on specific actions to reduce significant environmental threats to health as swiftly as possible.

ANNEX A**Terms of Reference for the Thematic Working Groups (TWG)**

To support the achievement of the objectives of the Regional Forum, the Thematic Working Groups (TWG) shall be responsible for:

1. Knowledge management and technical support
  - facilitate the exchange of information, lessons learned and best practices across countries;
  - provide technical support to members through access to specific experts and facilities.
2. Progress reporting to the Regional Forum
  - agreeing on core environmental health indicators specific to the theme covered by the TWG
  - documenting current status as baseline to benchmark progress
  - consolidating/synthesizing environmental health progress and impact at the regional level.
3. Coordination and advocacy
  - advocate actions based on the recommendations of the Regional Forum
  - promote the integration of priority thematic actions into the national environmental health action plans or equivalent plans
  - provide guidance on how existing activities can contribute to the general goals of national environmental health action plan or equivalent plans and the Regional Forum
  - promote the coordination of various (issue-specific) national and donor-supported activities within the country and the region
  - disseminate information on activities being undertaken and their impacts
4. Resource Mobilization
  - Prioritize activities for which funding and other additional support is required; and,
  - In coordination with the secretariat, identify possible sources including partner organizations that could support the implementation of said priority activities.

ปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

วันที่ 9 สิงหาคม 2550

ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

จากการที่เราได้มาประชุมกันในระดับรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 ซึ่งเป็นความร่วมมือกันจัดระหว่างสำนักงานภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และสำนักงานภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตก และสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขององค์การอนามัยโลก (WHO) โดยมีรัฐบาลไทยและสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์เป็นเจ้าภาพ ในวันที่ 9 สิงหาคม 2550 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

เราตระหนักดีว่าสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่อาศัยมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพ

เรารับรู้ถึงความสำคัญของการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราเข้าใจว่าเด็ก ผู้สูงอายุและคนยากจนเป็นกลุ่มที่อ่อนด้อย (Vulnerable Group) และได้รับผลกระทบมากที่สุดจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

เราตระหนักว่าการปรับปรุงสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข และการทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขจัดความยากจน

เราทราบดีว่าการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอยู่กับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เราทราบดีว่าการให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันปัญหาเป็นสิ่งสำคัญและมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง

เราตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำให้เกิดการเชื่อมโยง ประสานงานและการร่วมดำเนินงานอย่างเหมาะสมและรวดเร็วของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน

เราตระหนักดีว่าในการแก้ไขปัญหาต้องใช้สหสาขาวิชาและใช้มาตรการหลายด้าน ซึ่งต้องมีผู้เชี่ยวชาญทั้งทางวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒน สาขาการเงิน และสาขาอื่นๆ

เราตระหนักถึงคุณลักษณะเฉพาะ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความต้องการของภูมิภาค โดยคำนึงถึงความรวดเร็วในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเติบโตของเมือง การขยายตัวของประชากร และความยากจน

เราตระหนักดีว่าสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขหลายประเด็นที่สามารถข้ามพรมแดนได้โดยธรรมชาติ และโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของประเทศ ชุมชน และปัจเจกชนเข้าด้วยกัน

/ เราคำนึงถึง...

เราคำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองชั้นโอโซน การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสารเคมีและของเสีย รวมถึงความริเริ่มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราตระหนักถึงแนวทางในการป้องกันก่อนเกิดปัญหา (Precautionary Approach) และหลักการผู้ก่อมลพิษ เป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) และหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งประกอบด้วย การให้ประชาชนมีพันธสัญญาและมีส่วนร่วม มีประสิทธิภาพ ความเสมอภาค ความโปร่งใส และความรับผิดชอบ

เราเล็งเห็นว่าได้มีความพยายามอย่างหลากหลายทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค และเราให้ความสำคัญกับการสร้างศักยภาพโดยการให้การศึกษาและการฝึกอบรม

เราในฐานะรัฐมนตรีของหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศเนการาบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศมองโกเลีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ก่อตั้งความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรฯ

เราตกลงที่จะพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างองค์กร สหสาขาทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ โดยการประสานงานและวางแผนร่วมกัน การสนับสนุนการสร้างศักยภาพ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร เทคโนโลยี และทรัพยากร และการจัดการเรื่องที่ข้ามพรมแดน และเรื่องที่เป็นปัญหาร่วมกัน

เราเรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชน (เอ็นจีโอ) สถาบันการศึกษา แรงงาน และสื่อมวลชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ ด้วยการทำให้เกิดความเป็นเจ้าของและตกลงร่วมกัน

เราเห็นชอบกับองค์ประกอบและแผนการทำงานของคณะทำงานวิชาการด้านผลกระทบต่อสุขภาพและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจาก 1) คุณภาพอากาศ 2) น้ำสะอาด สุขอนามัยและสุขภาพ 3) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย 5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซนและการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ 6) การวางแผน การเตรียมการ และการรองรับอุบัติภัยด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราขอให้คณะทำงานวิชาการทั้ง 6 สาขาที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ ได้ปฏิบัติตามแผนที่ตกลงไว้ โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่

เราขอให้สถาบันศึกษาวิจัยและฝึกอบรม เช่น สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ และสถาบันอื่นๆ มีบทบาทหลักในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลสำหรับภูมิภาคนี้

เราขอให้โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลกร่วมกันเป็นคณะเลขานุการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของความร่วมมือระดับภูมิภาคและองค์กรที่จะเกิดขึ้นภายใต้ความร่วมมือนี้

/ เราเรียกร้อง...

เราเรียกร้องให้องค์กรภาคีระหว่างประเทศให้การสนับสนุนการปฏิบัติการตามกฎหมาย
ร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราจะมุ่งหน้าพัฒนาและปฏิบัติตามกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือแผนงานที่เทียบเท่ากันอย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดการกับของความเสี่ยงด้าน
สิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขที่มีการจัดลำดับความสำคัญไว้แล้ว และ

เราตกลงว่าจะประชุมร่วมกันในอีก 3 ปีข้างหน้า ณ สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อติดตามความก้าวหน้า
ของการปฏิบัติตามกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือ
แผนงานที่เทียบเท่าและปฏิบัติตามแผนของคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค และจะร่วมกัน
อภิปรายและแสดงความเห็นชอบกับทิศทางใหม่และลำดับความสำคัญของความร่วมมือที่จะเกิดขึ้น
ต่อไปในอนาคต

.....

Bangkok Declaration on Environment and Health

Having met at the First Ministerial Regional Forum on Environment and Health in South-East and East Asian countries jointly organized by the United Nations Environment Programme (UNEP) Regional Office for Asia and the Pacific and the World Health Organization (WHO) Regional Offices for the Western Pacific and South-East Asia, and hosted by the Government of Thailand and the Chulabhorn Research Institute (CRI) on 9 August, 2007 in Bangkok, Thailand,

Recognizing that the environment in which we live greatly affects our health,

Acknowledging the importance of ensuring the protection of human health and the environment,

Understanding that children, women, the elderly and the poor are among the most vulnerable to and suffer most from environmental deterioration,

Conscious that improving environmental quality and health and ensuring sustainable economic growth are key components of poverty reduction,

Realizing that the maintenance of health and well-being depend on environmental quality and sustainable development;

Underlining the importance and cost-effectiveness of giving priority to preventive action,

Conscious of the urgency to take immediate coordinated action involving all relevant government agencies, organizations from the private sector, civil society including Non Governmental Organizations (NGOs), academia and media,

Aware that solutions require inter-disciplinary and cross-sectoral interventions with experts from physical and natural sciences, health and social sciences, development, finance and other fields,

Realizing the specific characteristics, cultural diversity and needs of the region, notably its unprecedented economic development, rapid urbanization and population growth and widespread poverty,

Mindful that many environmental and health issues are transboundary in nature and that globalization has highlighted the interdependence of nations, communities and individuals,

Keeping in mind existing international agreements on the protection of the ozone layer, climate change, biodiversity conservation, the management of chemicals and wastes and other initiatives related to environment and health,

Mindful of the precautionary approach and guided by the polluter pays principle and the norms of good governance including civic engagement and participation, efficiency, equity, transparency and accountability,

Taking note of the various efforts being undertaken by various countries at the national and regional levels, and

Noting that the capacity building through education and training should be our major focus,

We, the Ministers of Health and Environment and government representatives from Brunei Darussalam, Cambodia, China, Indonesia, Japan, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Mongolia, Myanmar, Philippines, Republic of Korea, Singapore, Thailand and Viet Nam adopt the Charter of the Regional Forum on Environment and Health,

Establish the Regional Forum on Environment and Health as described by the Charter,

Agree to cooperate to improve inter-agency, multi-sectoral, regional and international cooperation, coordination and planning, to facilitate capacity building, the exchange of information, technology, and resources and the tackling of trans-boundary and common issues.

Urge government departments, private sector, civil society including NGOs, academia, labour, and media to be actively involved in this process, building ownership and commitment,

Approve the composition and work plans of Thematic Working Groups on health impacts and implications of (1) air quality, (2) water supply, hygiene and sanitation, (3) solid and hazardous waste, (4) toxic chemicals and hazardous substances, (5) climate change, ozone depletion and ecosystem change, and (6) contingency planning, preparedness and response in environmental health emergencies,

Request the regional Thematic Working Groups on the 6 priorities to implement their work plans as agreed, taking into account the availability of resources,

Request research and training institutions such as CRI and others to play key role in providing human resource development for the region,

Request UNEP and WHO to serve as the joint Secretariat to support the operations of the Regional Forum and its subsidiary bodies,

Call upon international partners to support the implementation of the Charter of the Regional Forum on Environment and Health,

Continue to develop and implement National Environment and Health Action Plans (NEHAPs) or equivalent plans to address specific priority environmental health risks prevailing in our countries, and

Agree to meet again 3 years from now in the Republic of Korea to review the progress made in the implementation of NEHAPs or equivalent plans and the work plans of the Thematic Working Groups, and discuss and agree on new directions and priorities of our collaboration.